Mahmut Allahverdi ve Bediüzzaman



Mahmut Allahverdi'nin terzi dükkânı, Adıyaman merkez Ulu Camii'nin hemen karşısında olduğundan namazlarının çoğunu bu camide kılardı. Ulu Cami'ye namaz kılmaya gittiği bir gün cami çıkışında gül yağı sandığı elinde, heybesi omuzunda, ihtiyar, beyaz sakallı, nuranî bir zat camiden çıkanlara gülyağı satıyordu.

Mahmut Allahverdi dış görünüşü itibariyle kalbinin ısındığı bu yaşlı adama yaklaşıp selâm verdikten sonra onu dükkânına, çay içmeye dâvet eder. Yaşlı adam kısa bir zaman sonra Mahmut Allahverdi'nin terzi dükkânına gider. Mahmut Allahverdi ile yaşlı adam arasında o gün sıcak ve samimî bir sohbet yaşanır. Yaşlı adam adının Süleyman Kaya (Gaye), memleketinin ise Burdur olduğunu söyledikten sonra ayrıca Risale-i Nur Talebesi olduğunu da söyler. Mahmut Allahverdi, Süleyman Gaye'ye 'Risale-i Nur Talebeliğinin ne demek olduğunu sorunca Süleyman Gaye ona Isparta'da Bediüzzaman Said Nursî adında büyük ve meşhur bir hocanın yazdığı kitaplara Risale-i Nur Külliyatı denildiğini, bu kitapları okuyan ve içindekilerin ihlâs düsturlarına riayet edenlere de Nur Talebesi dendiğini söyler. Mahmut Allahverdi, ona nerede kaldığını sorduğunda ayakkabı işiyle uğraşan Dursun Kutlu'nun evinin kapısının sokağa açılan bir odasında kaldığını söyler. Bu oda sonraki zamanlarda Risale-i Nur medresesi olarak hizmet verir. Mahmut Allahverdi merakını yenmek için o gece Süleyman Kaya Gaye'nin kaldığı tek odalı eve gider ve üç-beş gencin katıldığı sohbeti o da pür dikkat dinler. Süleyman Kayan'ın sohbetinden etkilenen Mahmut Allahverdi onu evine dâvet eder. Hemen ertesi gün Süleyman Gaye onun evine misafir olur. Süleyman Gaye o gece boyunca uzun uzadıya ona Bediüzzaman Hazretleri'nden bahseder. O geceki sohbetten sonra Mahmut Allahverdi'nin kalbinde Bediüzzaman'a karşı muhabbet kapısı açılır. Daha sonraki günlerde Mahmut Allahverdi, Süleyman Kaya'nın sohbetlerinin müdavimi olur. Adıyamanlı gençlerden Abdülkadir Kayır ve Dursun Kutlu ona Risale-i Nur'dan eserler verir. Mahmut Allahverdi Risale-i Nurlar'ı okumaya yoğunlaştığı bir gece Bediüzzaman'ı rüyasında görür. O rüya sonrası Bediüzzaman ve Risale-i Nur'a karşı muhabbeti öyle bir arttı ki gece gündüz Risale-i Nurlar'ı okumakla meşgul olur. Kısa bir zaman sonra Bediüzzaman'ı görme isteği dayanılmaz bir hal alınca Emirdağ'a gider. Adres olarak Mehmet Çalışkan'ı bulur. Mehmet Çalışkan ona Bediüzzaman'ın Isparta'ya gittiğini söyleyince Mahmut Allahverdi Isparta'ya gidip Bediüzzaman'la görüşmeye muvaffak olur. Bu görüşmede Bediüzzaman 'Niye zahmet edip gelmişsiniz, Risale-i Nur'u okuyan benimle görüşmüş gibidir' dedikten sonra ona hemen geri dönmesini söyler. O da hemen yola çıkarak Adıyaman'a döner. Mahmut Allahverdi bu ziyaretten sonra ne yapacağını bilmektedir. Böylece Risale-i Nur'u okumak ve onu yaşamak hayatının birinci maksadı olur.

Mahmut Allahverdi 1960 yılı Mart ayının ilk günlerinde ikinci defa Isparta'ya Bediüzzaman'ı görmeye gider. Evine yaklaşık elli metre kala Zübeyir Gündüzalp onu karşılar. Ona: "Kardeşim Mahmut, Üstad diyor ki derhal gitsin! Görüşme zamanı değil. Karşıdaki arsada bulunan jeepin içinde iki polis nöbet tutuyor. Kapının ziline parmak basanı hemen jeep içersine alıp tokatladıktan sonra adresini kayıt altına alıp bırakıyorlar. Sana da böyle yapmasınlar diye hemen geri dön!" der.

Mahmut Allahverdi, Zübeyir Gündüzalp'a: "Üstadım Efendime söyleyin burada kalmama müsaade etsinler, Isparta valisi Adıyaman'dan buraya geldi. Benim de çok samimî dostumdur. İnşallah bu jeepi buradan kaldırtırım" der. Zübeyir Gündüzalp, Mahmut Allahverdi'nin anlattıklarını Üstadla görüşmek için oradan ayrılır. Zübeyir Gündüzalp durumu olduğu gibi Bediüzzaman Hazretleri'ne anlatır. Kısa bir süre sonra geri döner ve Mahmut Allahverdi'ye: "Üstad sana müsaade etti, git jeepi oradan kaldırt." der. Mahmut Allahverdi uzun bir uğraştan sonra nihayet vali ile makamında görüşür. Vali, Mahmut Allahverdi'nin Bediüzzamanla ve Risalelerle muhabbetini bildiğinden ona: "Üstad'ını ziyarete gittin mi?" diye sorar. Mahmut Allahverdi, ona Bediüzzaman Hazretleri'ni ziyarete gidemediğini söylediğinde vali: "Neden?" diye sorar. Mahmut Allahverdi, Bediüzzaman'ın kapısının önünde bir polis jeepi durduğunu ve iki polisin içinde nöbet tuttuğunu söyler. Üstad'ın kapısına yanaşanı ve zile parmak basanı jeepin içine alıp dövdükten sonra adres bilgilerini alıp serbest bıraktıklarını söyler. Mahmut Allahverdi valiye: "Hâlbuki siz Adıyaman'da iken bana hem o zatla görüşürüm hem de ona hürmet ederim demiştiniz. Hürmetiniz böyle mi olacaktı?" der. Vali ona: "Benim jeepten haberim yok. Bu jeepi oraya emniyet müdürü benden habersiz koydurmuştur; çünkü emniyet müdürü Halk Partilidir. Milleti hükümete küstürmek için bu tertibi yapmıştır." der. Vali hemen telefona sarılır, emniyet müdürüne: "Hoca Efendi'nin kapısının önüne o jeepi niçin koydun? Maksadın nedir? Kargaşa mı çıkartmaktır?" der. Ona: "Derhal oradan jeepi kaldır. Bir daha görmeyeyim!" dedikten sonra Mahmut Allahverdi'ye dönerek: "Git Üstad'ınla görüş, sonra gel bize gideceğiz." der. Mahmut Allahverdi, valiye: "Gel beraber gidelim." der. Vali: "İşler çok kritik. İnönü bangır bangır Hoca Efendi'nin aleyhinde bağırıyor. Hoca Efendi'ye selâm ve hürmetlerimi söyle." der.

Mahmut Allahverdi valilikten ayrılır ve Bediüzzaman Hazretleri'nin evine gider. Jeep kalkmış, talebeler sevinç içindeydi. Mahmut Allahverdi, Bediüzzaman Hazretleri'nin odasına Zübeyir Gündüzalp ile birlikte girer. Hasta yatağında uzanmakta olan Bediüzzaman Hazretleri Mahmut Allahverdi'yi görünce biraz doğrulur ve ona: "Gel Mahmut'um gel!" der. Mahmut Allahverdi'de koşar adımlarla yanına gider ve elini öper. O da onun başını kucağına alır ve gözlerinden öper. Mahmut Allahverdi Bediüzzaman'ın mis gibi kokan göğsünü derin derin koklar ve adeta yeniden doğmuş gibi içi huzur dolar. Mahmut Allahverdi gösterilen yere oturur. Bediüzzaman: "Tahirî, Zübeyir benim sesimin benden alındığına şahitsiniz değil mi?" dediğinde onlar da: "Evet Üstadım, öyledir!" der. Bediüzzaman: "İşte sesim tekrar bana verildi. Mahmut kardeşle konuşmak için verildi. Ben de konuşacağım!" der. Hâlbuki Bediüzzaman'la 1956'da görüştüğü zaman sesi o kadar az idi ki, Zübeyir Gündüzalp araya girip Bediüzzaman'ın ağzından çıkan kelimeleri işitip ona tekrar ederdi.

Mahmut Allahverdi bu son görüşmesinde araya kimse girmeden Bediüzzaman'ın sesini duyulabiliyordu. Bediüzzaman Hazretleri Mahmut Allahverdi'ye Jeepin kaldırılmasından çok memnun olduğunu söyledi.

Mahmut Allahverdi ise Bediüzzaman'a Vali Beyin selâmını söylediğinde Bediüzzaman: "Vali Ahmet Beyi sevdiğimi ve onu duâlarıma dâhil ettiğimi söyle." der. Bediüzzaman: "Kardeşim Mahmut, bu gibi hâdiseler korkak ile cesuru, ihlâslı ile ihlâssızları tefrik içindir. Yoksa küfür yıkılmıştır. İçi boş bir ağaç gibi gövdesini muhafaza ediyor. En ufak bir rüzgârın esmesinde yıkılacaktır. Eğer biz bu vatanda olmasa idik, Bolşevik baykuşları ötecekti!" dedikten sonra: "Tahirî, Zübeyir şahit olun, Mahmut kardeşimizinhizmetini sizin hizmet dairenizin içinde kabul ediyorum." der ve konuşma sona erer. Mahmut Allahverdi, Bediüzzaman Hazretleri'nin elini öptükten sonra Bediüzzaman ona duâ eder ve tam ayrılacağı anda Bediüzzaman Zübeyir Gündüzalp'a: "Benim kitaplarımdan ve bana ait dolabımdan bir Şuâlar kitabını benden hediye olarak ona ver." der. Mahmut Allahverdi bir daha hazırlanır odadan çıkacağı sırada Bediüzzaman onu yine çağırır ve ona: "Baban, annen var mı?" diye sorar. Mahmut Allahverdi: "Sizlere ömür, ikisi de vefat etti" der. Bediüzzaman ona: "Babanı ve anneni Nur Talebeliğine kabul ettim!" dedikten sonra Mahmut Allahverdi bir daha döner ve elini öperek oradan ayrılır. Mahmut Allahverdi o gece teravih namazını Isparta'da kılar ve sabah memleketine doğru hareket eder. Mahmut Allahverdi, Adıyaman'ın ileri gelen eşrafından bir esnaf ve şehrin en iyi terzilerinden biri olarak tanınırdı. Şehre gelen memur, bürokrat ve ileri gelenlerinin takım elbiselerini diken karizmatik bir terzi idi.

Onun Nur Talebeliği, sadece dershanede kitap okumaktan ibaret değildi. Mahmut Allahverdi'nin oğlu babasının kendileriyle ilgilenmediğini, aylarca yüzüne hasret kaldığını söylerdi. Mahmut Allahverdi, hasta yatağında iken ziyaretçilere: "Ahirette, huzur-u İlâhide ne kadar din-i mübine hizmet ettin, ne kadar Kur'ân hakikatlerine sahip çıktın diye sorulursa, onlara evlâdımı kendime isyan ettirecek kadar olduğunu söylerim." derdi. Adıyaman'da doğan Mahmut Allahverdi 1991'de Nur Talebeliği vazifesini şerefle yerine getirerek vefat eder.